

СПРАВА «ПУХИР ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF PUKHYR AND OTHERS v. UKRAINE)

(Заява № 10791/20 та 6 інших)

Стислий виклад рішення від 24 лютого 2022 року

Заявники трималися під вартою у різних слідчих ізоляторах.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання їх під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту. Заявники висунули інші скарги за Конвенцією. У заяві № 86/21 заявник також висунув скарги за статтею 3 Конвенції на неналежні умови тримання під вартою щодо іншого періоду.

Розглянувши скарги заявників, Європейський суд нагадав, що під час встановлення, чи є умови тримання такими, «що принижують гідність» у розумінні статті 3 Конвенції, серйозний брак простору у в'язничних камерах вважається дуже впливовим чинником та може становити порушення як сам собою, так і в сукупності з іншими недоліками. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд дійшов висновку, що умови тримання заявників під вартою були неналежними і у них не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з їхніми скаргами, та констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

Стосовно інших скарг заявників Європейський суд дійшов висновку, що ці скарги також свідчать про порушення Конвенції з огляду на висновки у рішеннях у справах «Харченко проти України», «Тимошенко проти України», «Котій проти України», «Ігнатов проти України» та «Нечай проти України».

Європейський суд, розглянувши додаткові скарги у заяві № 86/21, зауважив, що у контексті всіх наявних у нього документів та з огляду на належність оскаржуваних питань до сфери його компетенції, ці скарги не відповідають критеріям прийнятності за статтями 34 та 35 Конвенції та відхилив цю частину заяви відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Вирішує об'єднати заяви;

2. Оголошує прийнятними скарги на неналежні умови тримання під вартою, описані в таблиці у додатку, відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту та інші скарги за ustalеною практикою Суду, як зазначено в таблиці у додатку, а решту скарг у заяві №86/21 — неприйнятними;

3. Постановляє, що ці скарги свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою та відсутністю у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту;

4. Постановляє, що було порушено Конвенцію у зв'язку з іншими скаргами, поданими за ustalеною практикою Суду (див. таблицю у додатку);

5. Постановляє, що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені у таблиці в додатку; ці суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».